

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.2.2009
KOM(2009) 29 endelig

2009/0004 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Medlemsstaternes behov for gensidig bistand på beskatningsområdet og navnlig i forbindelse med direkte skatter stiger kraftigt i takt med globaliseringen. Den voldsomme udvikling i skatteydernes mobilitet, antallet af grænseoverskridende transaktioner og internationaliseringen af de finansielle instrumenter gør det stadig vanskeligere for medlemsstaterne at ansætte skatter korrekt, samtidig med at de bevarer den nationale suverænitæt over skatteniveauet.

Det stigende problem med at ansætte skatterne korrekt påvirker skattesystemernes funktion og resulterer i dobbeltbeskatning, hvilket igen ansporer til skattesvig og skatteunddragelse, mens at kontrollen stadig foregår på nationalt niveau.

Det er derfor umuligt for den enkelte medlemsstat at forvalte sit interne skattesystem, navnlig hvad angår direkte skatter, uden at modtage oplysninger fra andre medlemsstater. For at afhjælpe de negative virkninger heraf er det tvingende nødvendigt at etablere et nyt administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes skatteforvaltninger.

Der er behov for instrumenter, der kan skabe tillid mellem medlemsstaterne ved, at der indføres de samme regler, forpligtelser og rettigheder i alle medlemsstater. Det er i nyere retspraksis blevet bemærket, at samarbejdsinstrumenter i praksis ikke altid fungerer hurtigt og tilfredsstillende, men at medlemsstaterne heller ikke kan påberåbe sig mangler i samarbejdet mellem deres skattemyndigheder til at begrunde en begrænsning af de grundlæggende friheder.

Der er derfor brug for en fuldstændig ny tilgang baseret på et helt nyt regelsæt, der bemyndiger medlemsstaterne til at samarbejde effektivt på internationalt plan med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den stigende globalisering på det indre marked. Det administrative samarbejde vil give de nationale love et løft, men hverken erstatte eller harmonisere dem.

Generel baggrund

Det gældende rådsdirektiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier er ikke længere et egnet værktøj. Dets betydelige svagheder er behandlet i en rapport fra maj 2000 (dokument 8668/00) fra Rådets højtstående arbejdsgruppe vedrørende skattesvig og senest i Kommissionens meddelelser fra 2004 (KOM(2004) 611 endelig) og 2006 (KOM(2006) 254 endelig). De blev også draget frem i medlemsstaternes tilkendegivelser under høringsprocessen i forbindelse med dette forslag til Rådets direktiv.

Direktivet – og de senere ændringer af det – blev udarbejdet under andre forhold end dem, der kendetegner det nuværende indre marked. I 1977 var der ingen fri bevægelighed, og integrationen var meget beskeden. I dag har medlemsstaterne brug for andre instrumenter end direktivet for at styrke den gensidige internationale bistand. Den aktuelle situation giver anledning til usikkerhed og forhindrer gennemskuelighed, ligebehandling, loyal konkurrence og et velfungerende indre marked. Det gældende direktiv kan i praksis ikke længere opfylde de aktuelle krav til det administrative

samarbejde.

Et af de første forsøg på at begrænse internationaliserede investeringers negative virkninger for beskatningen ses i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger. Selv om dette direktiv kun omfatter en bestemt type opsparing, viser det dog også, at medlemsstaterne er i stand til at udveksle oplysninger korrekt og effektivt, når der indføres ensartede værktøjer og instrumenter.

Med et stærkere instrument for administrativt samarbejde på beskatningsområdet vil det være muligt at sikre og bevare fuld national suverænitet med hensyn til de specifikke skatter og afgifter og deres størrelse. Når der ikke findes harmoniserede regler på området, er det kun muligt at ansætte skatter og afgifter korrekt og dermed forebygge og bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse gennem bedre administrativt skattesamarbejde. Det er afgørende for medlemsstaternes og EU's interesser, at der etableres et tættere administrativt skattesamarbejde, hvis hovedformål er at beskytte medlemsstaternes finansielle interesser mere effektivt og at undgå markedsforvridning.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

I perioden fra 1979-1992 var moms omfattet af direktiv 77/799/EØF. Punktafgifter var også omfattet af direktivets anvendelsesområde fra 1992 til 2004. På grundlag af konklusionerne i den rapport, som Rådets højtstående arbejdsgruppe vedrørende skattesvig fremlagde i maj 2000, og hvoraf det fremgik, at direktivet ikke gjorde det muligt at virkeliggøre målene, fremsatte Kommissionen to særskilte forslag til forordninger med henblik på at skabe helt nye rammer for det administrative samarbejde om moms og punktafgifter. Disse forordninger blev vedtaget den 7. oktober 2004 for moms (forordning nr. 1798/2003) og den 16. november 2004 for punktafgifter (forordning nr. 2073/2004). Moms og punktafgifter udgik derfor af direktiv 77/799/EØF's anvendelsesområde.

Det aktuelle forslag bygger på en lignende tilgang. Det nye skærpede direktiv indeholder regler om en organisationsplan, fælles procedureregler og fælles formularer, formater og kanaler for udveksling af information. Det fastsætter også en udvalgsprocedure med henblik på iværksættelse af tekniske foranstaltninger og informationsdeling samt udarbejdelse af værktøjer og instrumenter, der kan begrænse hindringerne for en effektiv udveksling af oplysninger.

Anvendelsesområdet for direktiv 77/799/EØF er desuden begrænset til direkte skatter og forsikringspræmier, hvorimod det aktuelle forslag dækker alle indirekte skatter, der endnu ikke er omfattet af en EU-retsakt, dvs. andre indirekte skatter end moms og punktafgifter. Det indfører således et regelsæt for en række afgifter, der ikke tidligere har været omfattet af gældende fællesskabslovgivning.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Høringen fandt sted i en række arbejdsgrupper og var baseret på et spørgeskema

vedrørende forslag til forbedring af den nuværende situation.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Medlemsstaterne mener generelt, at der er behov for en klar opstramning af det nuværende direktiv. De understregede, at direktivet ikke i sin nuværende form gør det muligt at fastlægge fælles forpligtelser, der tjener de tilsigtede mål. Der blev også udtrykt præcise holdninger til indholdet af den nye retsakt.

Kommissionen har taget medlemsstaternes holdninger til efterretning og indarbejdet dem i et forslag til Rådets direktiv.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Der er ikke foretaget en konsekvensanalyse i tilknytning til dette forslag.

Det blev også overvejet at ændre det eksisterende direktiv. Dette blev af de ovenfor nævnte årsager ikke anset for hensigtsmæssigt.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Kommissionen foreslår Rådet at vedtage et nyt direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Målet er at vedtage en retsakt af høj kvalitet, der kan fremme det administrative samarbejde på beskatningsområdet, med henblik på at modvirke negative virkninger af skadelig skattepraksis og derved sikre et velfungerende indre marked.

Initiativet vil bevirke, at samarbejdet bringes på linje med de eksisterende bestemmelser om det administrative samarbejde på moms- og punktafgiftsområdet.

Retsgrundlag

EF-traktatens artikel 93 og 94.

Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse i det omfang, forslaget ikke hører under Fællesskabets enekompetence.

Målene med forslaget kan af nedenstående grunde ikke opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne.

De nationale skattemyndigheders kompetence er sædvanligvis begrænset til det enkelte land. Vil man bekæmpe skattesvig, kræver det – som Kommissionen har påpeget i en lang række dokumenter – en indsats på EU-plan.

Det administrative samarbejde mellem skattemyndighederne vil eventuelt kunne baseres på bilaterale eller multilaterale aftaler. Bestemmelser af denne art indgår normalt i dobbeltbeskatningsoverenskomster, der typisk kun gælder for indkomstskatter. For at kunne fastlægge skatter og afgifter korrekt og bekæmpe

grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse er der imidlertid brug for fælles foranstaltninger på EU-plan.

En indsats på fællesskabsplan vil af nedenstående grunde være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget.

Medlemsstaterne har selv tilkendegivet, at der er behov for en samling overordnede og mere bindende EU-regler, der gælder for alle former for skatter og afgifter, som endnu ikke er omfattet af EU's lovgivning. Hvis der anvendes samme betingelser, samme metoder og samme praksis i forbindelse med det administrative samarbejde vedrørende alle disse skatter og afgifter, vil det lette myndighedernes arbejde og føre til udveksling af flere oplysninger af højere kvalitet. Det vil medvirke til at nå dette mål, at der vedtages et mere detaljeret direktiv, som håndhæves korrekt.

Skattesvig, navnlig i form af manglende skattebetaling, er et stort problem i EU. Bekæmpelse af skattesvig kræver en fælles indsats, som er lettere at iværksætte med et stærkere fællesskabsinstrument, der indeholder fælles procedureregler og bestemmelser om fælles metoder, formularer, formater og kommunikationskanaler.

Kommissionen forventer, at det administrative samarbejde vil øges i omfang, når det nye direktiv er vedtaget (flere anmodninger om oplysninger, spontane udvekslinger, automatiske udvekslinger, samtidige kontroller og revisorer, der udsendes til andre medlemsstater, og øget deling af information).

På det her omhandlede område er det nødvendigt at nå til enighed om betingelser og procedureregler, principper og værktøjer, hvilket kun kan ske ved hjælp af en fælles retsakt.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er af følgende årsager i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Den foreslåede foranstaltning fastsætter kun fælles procedureregler og instrumenter, der skal lette det daglige administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, som derfor stadig bærer det fulde ansvar for deres interne organisering og ressourcefordeling og selv afgør, hvilke tilfælde der skal omfattes af det internationale administrative samarbejde, og hvordan resultaterne skal anvendes.

Den foreslåede foranstaltning vil ikke påføre Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere nogen yderligere økonomisk og administrativ byrde, men tværtimod sikre en rationel udnyttelse af de menneskelige og økonomiske ressourcer ved at etablere en fælles ramme for det internationale administrative samarbejde.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: direktiv.

Andre midler ville af følgende grund ikke være hensigtsmæssige.

Formålet med direktivet er at skærpe, styrke og modernisere bestemmelserne i det

nuværende direktiv med henblik på at få det indre marked til at fungere bedre og at skabe et mere effektivt administrativt samarbejde. Det er derfor nødvendigt at ophæve reglerne i det gældende direktiv. Den bedst egnede retsakt er i dette tilfælde et direktiv.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen, de administrative procedurer for offentlige myndigheder (på EU- eller medlemsstatsplan) og de administrative procedurer for private parter.

Lovgivningen er forenklet, fordi den indeholder fælles foranstaltninger, der er lette at fortolke og anvende.

Offentlige myndigheder vil få mulighed for at anvende fælles værktøjer og instrumenter, der indgår i en foruddefineret organisatorisk ramme. Disse foranstaltninger vil gøre det enklere at indgå i internationalt administrativt samarbejde. Udvidelsen af EU-reglernes anvendelsesområde vil betyde, at de administrative myndigheder ikke skal henholde sig til forskellige regelsæt, der hver især indeholder særlige regler og betingelser, afhængig af hvilken type fordring de ønsker samarbejde om.

Private parter, der deltager i internationalt administrativt samarbejde, sikres den samme behandling, men omfattes af forenkledede procedurer.

Ophævelse af gældende retsfor skrifter

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af gældende retsfor skrifter.

Nærmere redegørelse for forslaget

Kapitel I vedrører generelle anliggender. Artikel 1 beskriver direktivets formål, og hvordan medlemsstaterne skal samarbejde med hinanden.

Artikel 2 omhandler direktivets anvendelsesområde. Samarbejdet mellem medlemsstaterne udvides til at omfatte alle former for skatter og afgifter. Denne artikel bygger på Europarådets og OECD's fælles konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager. Direktivet finder også anvendelse på indirekte skatter, der ikke tidligere har været omfattet af EU's regler om administrativt samarbejde. Det betyder, at direktivet med henblik på at effektivisere samarbejdet gælder for alle andre indirekte skatter end moms og punktafgifter (og for direkte skatter).

Artikel 3 indeholder definitioner, der slet ikke findes i de eksisterende bestemmelser.

Artikel 4 er baseret på den organisering af opgaver, der fremgår af den eksisterende forordning om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift, med de nødvendige tilpasninger.

Kapitel II vedrører udveksling af oplysninger, og artikel 5 og 6 heri omhandler udveksling af oplysninger efter anmodning og administrative undersøgelser. Artikel 7

fastsætter tidsfrister for meddelelse af oplysninger. Artikel 7, stk. 5 og 6, udspringer af OECD's 2002-modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager.

Artikel 8 vedrører automatisk udveksling af oplysninger. Ifølge forslaget skal der automatisk udveksles oplysninger om visse indkomsttyper, der fastlægges efter udvalgsproceduren. For andre former for indkomst vil medlemsstaterne kunne indgå supplerende aftaler.

Artikel 9 omhandler spontan udveksling af oplysninger.

Kapitel III vedrører andre former for administrativt samarbejde. Afdeling I handler om embedsmænds tilstedeværelse i andre medlemsstaters administrative kontorer og deres deltagelse i administrative procedurer. Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat har ret til at gøre brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den anmodede medlemsstats embedsmænd.

Afdeling II vedrører samtidig kontrol og artikel 11 heri svarer indholdsmæssigt til direktivets nuværende artikel 8b, der blev indsat i 2004.

Afdeling III indeholder artikel 12 om administrativ meddelelse, som også er en forholdsvis ny bestemmelse i det nuværende direktiv og derfor er bibeholdt.

Artikel 13 i afdeling IV skærper kravet om feedback i overensstemmelse med medlemsstaternes ønske om en strengere bestemmelse. Feedback motiverer embedsmænd på området til at udnytte de forskellige former for informationsudveksling bedre.

Artikel 14 i afdeling V vedrører medlemsstaternes forpligtelse til at udveksle erfaringer. Artiklen indebærer, at det udvalg, der er nævnt i artikel 24, tillægges en rådgivende funktion.

Artikel 15 i kapitel IV vedrører videregivelse af oplysninger og dokumenter. Forslaget er baseret på en bred tilgang for at beskytte medlemsstaten og skatteyderes interesser.

Artikel 16 indfører principperne om, at myndighederne ikke må pålægges en uforholdsmæssig tung administrativ byrde, og at de sædvanlige informationskilder skal være udtømt, og præciserer, hvornår myndighederne kan nægte at samarbejde.

Artikel 17 vedrører begrænsningerne af disse forpligtelser. Det fremgår af stk. 1, der er baseret på artikel 26, stk. 4, i OECD's modelaftale, at en medlemsstat ikke kan nægte at meddele oplysninger til en anden medlemsstat, som ikke har brug for disse oplysninger til egne skattemæssige formål eller ikke har national interesse i dem, mens det bestemmes i stk. 2, der er baseret på artikel 26, stk. 5, i OECD's modelaftale, at begrænsningerne i artikel 16, stk. 2 og 4, ikke gør det muligt at nægte at levere oplysninger, udelukkende fordi de skal indhentes fra banker og andre finansieringsinstitutioner, når disse oplysninger vedrører en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i den anmodende medlemsstat.

Artikel 18 indfører mestbegunstigelsesprincippet, der betyder, at en medlemsstat skal samarbejde med andre medlemsstater på samme vilkår som med et tredjeland.

Artikel 19 omhandler fælles formularer og elektroniske formater for udveksling af oplysninger. Der er allerede udarbejdet fælles formularer, og de er taget i brug som led i en forsøgsordning. Formularen for automatisk udveksling af oplysninger skal baseres på det format, der anvendes til automatisk informationsudveksling i henhold til artikel 9 i direktiv 2003/48/EF (beskatning af opsparing).

Artikel 20 afspejler medlemsstaternes ønsker med hensyn til tærskel- og sprogkrav.

CCN/CSI-netværket er almindeligt udbredt i medlemsstaterne og opfylder Kommissionens hensigt om, at alle skattesystemer bør benytte de samme kanaler.

Artikel 21 opstiller særlige forpligtelser for det administrative skattesamarbejde i og mellem medlemsstaterne.

Artikel 22 i kapitel V omhandler forholdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Medlemsstaterne har pligt til at meddele alle relevante oplysninger om direktivets funktion.

Artikel 23 i kapitel VI regulerer forbindelserne med tredjelande. Forslaget kræver, at oplysninger fra lande uden for EU deles med de øvrige medlemsstater, som en konsekvens af de seneste svindelsager, der både har involveret en EU-medlemsstat og et tredjeland.

I artikel 24 i kapitel VII nedsættes et udvalg for administrativt samarbejde på beskatningsområdet, der skal holde øje med, hvordan direktivet fungerer. Udvalget kan også optræde som rådgivende udvalg.

Artikel 25 stiller krav om, at direktivet evalueres, hvilket i dette tilfælde skal ske fem år efter dets ikrafttræden.

Artikel 26 sigter mod at ophæve de eksisterende bestemmelser, artikel 27 vedrører medlemsstaternes gennemførelse af direktivet, og artikel 28 bestemmer, at direktivet træder i kraft og anvendes fra den 1. januar 2010.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaternes behov for gensidig bistand på beskatningsområdet stiger kraftigt i takt med globaliseringen. Den voldsomme udvikling i skatteydernes mobilitet, antallet af grænseoverskridende transaktioner og internationaliseringen af de finansielle instrumenter gør det vanskeligt for medlemsstaterne at ansætte skatter korrekt. Dette stigende problem påvirker skattesystemernes funktion og resulterer i dobbeltbeskatning, hvilket igen ansporer til skattesvig og skatteunddragelse, samtidig med at kontrollen stadig foregår på nationalt niveau. Det er dermed til fare for det indre markeds funktion.
- (2) Det er derfor umuligt for den enkelte medlemsstat at forvalte sit interne skattesystem, navnlig hvad angår direkte skatter, uden at modtage oplysninger fra andre medlemsstater. For at afhjælpe de negative virkninger heraf er det tvingende nødvendigt at etablere et nyt administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes skatteforvaltninger. Der er behov for instrumenter, der kan skabe tillid mellem medlemsstaterne ved, at der indføres de samme regler, forpligtelser og rettigheder i alle medlemsstater.
- (3) Der er derfor brug for en fuldstændig ny tilgang baseret på et nyt regelsæt, der bemyndiger medlemsstaterne til at samarbejde effektivt på internationalt plan med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den stigende globalisering på det indre marked. Det administrative samarbejde vil give de nationale love et løft, men hverken erstatte eller harmonisere dem.
- (4) Set i dette lys indeholder det gældende rådsdirektiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ikke længere de foranstaltninger, der er behov for. Dets betydelige svagheder er behandlet i en rapport

---

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

fra maj 2000 (dokument 8668/00) fra Rådets højtstående arbejdsgruppe vedrørende skattesvig og senest i Kommissionens meddelelser fra 2004 (KOM(2004) 611 endelig) og 2006 (KOM(2006) 254 endelig).

- (5) Direktiv 77/799/EØF med senere ændringer er blevet til under andre forhold end dem, der kendetegner det nuværende indre marked. Direktiv 77/799/EØF kan ikke længere opfylde de nye krav til det administrative samarbejde.
- (6) På grund af de mange og omfattende tilpasninger, der skal foretages, vil det ikke være tilstrækkeligt til at opfylde målene blot at ændre det gældende direktiv. Direktiv 77/799/EØF bør derfor ophæves og erstattes af en ny retsakt. En sådan retsakt bør gælde for direkte og indirekte skatter, der endnu ikke er omfattet af andre fællesskabsregler. Et nyt direktiv anses i den forbindelse for at være passende til at sikre et effektivt administrativt samarbejde.
- (7) Der er især brug for klarere og mere præcise regler for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (8) Der bør være større kontakt mellem de lokale eller nationale kontorer, der står for det administrative samarbejde, mens hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Den manglende direkte kontakt resulterer i begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af de administrative samarbejdsordninger og langsom kommunikation. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor gøres mere direkte, for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.
- (9) Medlemsstaterne bør efter anmodning udveksle oplysninger om enkeltsager. Den medlemsstat, der anmodes herom, bør foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger, og den bør overholde de frister, der gælder for besvarelse af anmodninger.
- (10) Medlemsstaterne bør automatisk udveksle alle oplysninger i tilfælde, hvor en medlemsstat har grund til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af skattelovgivningen i den anden medlemsstat, hvor der er risiko for fejlagtig beskatning i den anden medlemsstat, eller hvor der er af en eller anden grund er sket eller kan ske skatteunddragelse i den anden medlemsstat, og i særdeleshed i tilfælde af fiktiv overførsel af overskud mellem virksomheder i forskellige medlemsstater, eller hvor der med henblik på opnåelse af skattefordele foregår sådanne transaktioner mellem virksomheder i to medlemsstater via et tredjeland.
- (11) Spontan udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør også styrkes og fremmes.
- (12) Det er vigtigt at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstats skatteforvaltning kan opholde sig på en anden medlemsstats område og gøre brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den anmodede medlemsstats embedsmænd.
- (13) Da den skattemæssige situation for en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i flere medlemsstater, ofte er af fælles eller komplementær interesse, bør det være muligt for to eller flere medlemsstater at foretage samtidig kontrol af sådanne personer efter indbyrdes aftale og på frivilligt grundlag, hvis en sådan kontrol forekommer mere effektiv end kontrol foretaget af én medlemsstat alene.
- (14) Eftersom der i nogle medlemsstater er lovkrav om, at en skatteyder skal informeres om beslutninger og akter, der vedrører hans skattepligt, hvilket kan medføre vanskeligheder for skattemyndighederne, hvis skatteyderen f.eks. er flyttet til en anden medlemsstat, er det ønskeligt, at skattemyndighederne i sådanne tilfælde kan anmode

- de kompetente myndigheder i den medlemsstat, skatteyderen er flyttet til, om samarbejde.
- (15) Der bør for at tilskynde til internationalt administrativt samarbejde gives feedback til medlemsstater, der har anmodet om oplysninger eller sendt oplysninger automatisk eller spontant.
  - (16) Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er nødvendigt med henblik på løbende undersøgelse af samarbejdsprocedurer og udveksling af erfaringer og bedste praksis på de pågældende områder.
  - (17) Det er vigtigt for at sikre et effektivt administrativt samarbejde, at de oplysninger og dokumenter, der tilvejebringes i henhold til dette direktiv, også kan anvendes til andre formål i den medlemsstat, der har modtaget dem, hvis det er tilladt i henhold til denne medlemsstats lovgivning. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne kan videregive disse oplysninger til et tredjeland.
  - (18) Den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, kan afslå at meddele dem, hvis den af retlige årsager er afskåret fra at tilvejebringe disse oplysninger, eller hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en fremstillingsmetode eller være i modstrid med almene interesser.
  - (19) Medlemsstaten bør dog ikke afslå at meddele oplysninger, fordi de ikke er af national interesse, eller fordi oplysningerne om en person, der er hjemmehørende i den anden medlemsstat, skal indhentes hos en bank, en anden finansieringsinstitution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi de vedrører en persons ejerskabsinteresser.
  - (20) Det bør også gøres klart, at når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end den har pligt til ifølge dette direktiv, bør den ikke nægte at etablere et bredere samarbejde med de øvrige medlemsstater.
  - (21) Udvekslingen af oplysninger bør ske ved hjælp af standardiserede formularer, formater og kommunikationskanaler.
  - (22) Det administrative samarbejdes effektivitet bør evalueres, navnlig på grundlag af statistikker.
  - (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁴.
  - (24) Målene for dette direktiv, som er at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den stigende globalisering på det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
  - (25) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

---

⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes de regler og procedurer, hvorefter medlemsstaternes administrative myndigheder skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen med henblik på at ansætte de i artikel 2 omhandlede skatter korrekt, samt regler og procedurer for elektronisk udveksling af visse oplysninger.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for skatter, uanset hvordan de opkræves, med undtagelse af indirekte skatter, der allerede er omfattet af fællesskabsregler om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne.
2. Direktivet finder også anvendelse på obligatoriske bidrag til sociale sikringsordninger, der betales til medlemsstaten eller et statsligt organ eller til offentlige socialsikringsinstitutioner.
3. Dette direktiv finder anvendelse på de i stk. 1 og 2 omhandlede skatter, der opkræves inden for det geografiske område, hvor traktaten finder anvendelse, jf. traktatens artikel 299.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "kompetent myndighed": enhver myndighed, som en medlemsstat direkte eller efter bemyndigelse har udpeget med henblik på gennemførelse af dette direktiv
2. "administrativ undersøgelse": alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af skattelovgivningen
3. "udveksling af oplysninger efter anmodning": udveksling af oplysninger, foranlediget af en anmodning fra den anmodende medlemsstat til den anmodede medlemsstat i et konkret tilfælde
4. "automatisk udveksling af oplysninger": systematisk meddelelse, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, til en anden medlemsstat med forudfastsat regelmæssighed, eller efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger
5. "spontan udveksling af oplysninger": usystematisk meddelelse, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat uanset tidspunkt
6. "person":
  - a) en fysisk person

- b) en juridisk person eller
  - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
  - d) et retligt arrangement såsom et partnerskab eller en trust, af hvis indkomst eller kapital der skal svares en af de skatter, der er omfattet af dette direktiv
7. "give adgang": give tilladelse til adgang til den relevante elektroniske database samt til levering af data ad elektronisk vej
8. "ad elektronisk vej": ved hjælp af edb-udstyr, herunder digital kompression, og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler
9. "CCN-netværk": den fælles platform, der er baseret på Common Communication Network (CCN), og som er udviklet af Fællesskabet til alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet.

Artikel 4

Organisatoriske bestemmelser

1. Hver medlemsstat meddeler senest en måned efter dette direktivs ikrafttræden Kommissionen, hvilken myndighed der er kompetent for så vidt angår dette direktiv. Kommissionen underretter samtlige medlemsstater om medlemsstaternes kompetente myndigheder.
2. Hver medlemsstat udpeger ét centralt forbindelseskantor på skatteområdet som særlig ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde, der er omfattet af dette direktiv.
- Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.
3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelsesafdelinger på skatteområdet.
- Forbindelsesafdelingen kan være ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som har en specifik territorial kompetence eller et specialiseret operationelt ansvarsområde. Den er bemyndiget til at udveksle oplysninger direkte på grundlag af dette direktiv.
- Det centrale forbindelseskantor har til opgave at ajourføre listen over disse afdelinger og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater og for Kommissionen.
4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege kompetente embedsmænd, der er bemyndiget til at indgå direkte i administrativt samarbejde på grundlag af dette direktiv, medmindre der i dette direktiv kræves særlig bemyndigelse.
- Det centrale forbindelseskantor har til opgave at ajourføre listen over de kompetente embedsmænd og gøre den tilgængelig for de andre berørte medlemsstaters centrale forbindelseskontorer og for Kommissionen.

5. De embedsmænd, der medvirker i det administrative samarbejde på grundlag af dette direktiv, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de regler, som de kompetente myndigheder fastlægger.
6. Når en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om samarbejde eller et svar på en sådan anmodning, underretter den/han det centrale forbindelseskantor i sin medlemsstat efter de procedurer, der anvendes i denne medlemsstat.
7. Hvis en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om samarbejde, der kræver foranstaltninger uden for dens/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender den/han straks anmodningen til det centrale forbindelseskantor i sin medlemsstat og underretter den myndighed, der har anmodet om bistand. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 8 dagen efter, at anmodningen om samarbejde er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

AFDELING I

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER EFTER ANMODNING

Artikel 5

Procedure for udveksling af oplysninger efter anmodning

1. På anmodning af det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand i en medlemsstat (i det følgende benævnt "den anmodende myndighed") meddeler det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand i en medlemsstat, der modtager en anmodning om samarbejde, (i det følgende benævnt "den anmodede myndighed") de oplysninger, der anses for relevante for at ansætte de i artikel 2 omhandlede skatter korrekt, herunder oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.
2. Den anmodede myndighed meddeler den anmodende myndighed alle relevante oplysninger, som den er i besiddelse af eller indhenter i forbindelse med administrative undersøgelser.

Artikel 6

Administrative undersøgelser

1. Den anmodede myndighed lader foretage de administrative undersøgelser, der er nødvendige for at indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5.
2. Den i artikel 5, stk. 1, omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den anmodede myndighed ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den anmodende myndighed om grundene hertil.
3. Når den anmodede myndighed fremskaffer de ønskede oplysninger eller foretager den ønskede administrative undersøgelse, benytter den samme fremgangsmåde, som hvis den handlede på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 7

Tidsfrister

1. Den anmodede myndighed meddeler de i artikel 5 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest seks måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.
I tilfælde hvor de pågældende oplysninger allerede er til den anmodede myndigheds rådighed, skal de dog videregives senest en måned efter denne dato.
2. For visse særlige kategorier af tilfælde, herunder komplicerede tilfælde, kan den anmodede og den anmodende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i stk. 1.
3. Den anmodede myndighed sender straks og under alle omstændigheder senest fem hverdage efter modtagelsen af en anmodning en elektronisk bekræftelse af modtagelsen til den anmodende myndighed.
4. Den anmodede myndighed underretter den anmodende myndighed om eventuelle mangler ved anmodningen og om behovet for eventuelle supplerende baggrundsoplysninger inden en måned efter modtagelsen af anmodningen.
5. Når den anmodede myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den straks og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den anmodende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.
6. Når den anmodede myndighed er ude af stand til eller afslår at besvare anmodningen om oplysninger, underretter den straks og i hvert fald senest en måned efter modtagelsen af anmodningen den anmodende myndighed om årsagerne hertil.

AFDELING II

AUTOMATISK UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 8

Anvendelsesområde og betingelser for automatisk udveksling af oplysninger

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat sender automatisk oplysninger om visse kategorier af indkomster og kapital til de øvrige medlemsstater.
2. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2:
  - a) hvilke kategorier af indkomst og kapital der skal omfattes
  - b) hvilke former for oplysninger der skal udveksles
  - c) eventuelle særlige betingelser eller begrænsninger for de kategorier, der er nævnt i litra a)
  - d) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå
  - e) hvordan udvekslingen af oplysninger skal foregå i praksis.
3. Ud over oplysninger om de kategorier af indkomster og kapital, der er omhandlet i stk. 2, udveksler den kompetente myndighed i hver medlemsstat også automatisk de oplysninger, der er nødvendige for at ansætte de i artikel 2 omhandlede skatter korrekt, med enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende tilfælde:

- a) hvor beskatningen anses at skulle finde sted i den medlemsstat, der modtager oplysningerne, og kontrolsystemet vil kunne effektiviseres ved hjælp af de oplysninger, den afsendende medlemsstat giver
  - b) hvor en medlemsstat har grund til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af skattelovgivningen i den anden medlemsstat
  - c) hvor der er risiko for fejlagtig beskatning i den anden medlemsstat
  - d) hvor der af en eller anden grund er foretaget eller kan foretages skatteunddragelse i den anden medlemsstat, og i særdeleshed i tilfælde af fiktiv overførsel af overskud mellem virksomheder i forskellige medlemsstater, eller hvor der med henblik på opnåelse af skattefordele foregår sådanne transaktioner mellem virksomheder i to medlemsstater via et tredjeland.
4. Når medlemsstaterne indgår bilaterale eller multilaterale aftaler for at kunne ansætte de i artikel 2 omhandlede skatter korrekt, foranlediger de automatisk udveksling af oplysninger om visse kategorier af indkomster og kapital. Til det formål præciserer de følgende i disse aftaler:
- a) hvilke kategorier af indkomster og kapital der skal omfattes
  - b) hvilke former for oplysninger der skal udveksles
  - c) eventuelle særlige betingelser eller begrænsninger for de kategorier, der er nævnt i litra a)
  - d) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå
  - e) hvordan udvekslingen af oplysninger skal foregå i praksis.

Medlemsstaterne fremsender de aftaler, de har indgået, til Kommissionen. Kommissionen stiller disse aftaler til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.

Kommissionen vedtager en modelaftale efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

AFDELING III

SPONTAN UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 9

Anvendelsesområde og betingelser

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan altid spontant meddele hinanden de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til, navnlig hvis beskatningen anses at skulle finde sted i den medlemsstat, der modtager oplysningerne, og hvis kontrolsystemet vil kunne effektiviseres ved hjælp af de oplysninger, den afsendende medlemsstat giver.

KAPITEL III
ANDRE FORMER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE
AFDELING I
TILSTEDEVÆRELSE I ADMINISTRATIVE KONTORER OG DELTAGELSE I
ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER

Artikel 10

Anvendelsesområde og betingelser

5. Efter aftale mellem den anmodende og den anmodede myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den anmodende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger
- a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den anmodede myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed
  - b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted i den anmodede medlemsstat.

Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den anmodede myndigheds embedsmænd har adgang, udleveres der kopi af denne dokumentation til embedsmændene fra den anmodende myndighed.

6. Når embedsmænd fra den anmodende myndighed er til stede under administrative undersøgelser i henhold til stk. 1, kan de gøre brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den anmodede myndigheds embedsmænd, forudsat at de udøver disse beføjelser i overensstemmelse med den anmodede medlemsstats love og administrative bestemmelser.

Afviser den person, der undersøges, at anerkende de kontrolforanstaltninger, der iværksættes af den anmodende myndigheds embedsmænd, betragtes dette af den anmodede myndighed som en afvisning over for sidstnævnte myndigheds embedsmænd.

7. Embedsmænd, som er behørigt bemyndiget af den anmodende medlemsstat og er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

AFDELING II
SAMTIDIG KONTROL

Artikel 11

Samtidig kontrol

1. Når to eller flere medlemsstater aftaler at foretage samtidig kontrol på hver sit område af en eller flere personer, som er af fælles eller komplementær interesse, med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.
2. Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed udpeger uafhængigt de personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol, og begrundet sit valg.
Den angiver, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.
3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den kompetente myndighed bekræfter over for den myndighed, der foreslår en samtidig kontrol, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller giver et begrundet afslag.
4. Hver enkelt kompetent myndighed i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

**AFDELING III
ADMINISTRATIV MEDDELELSE**

Artikel 12

Anmodning om meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, anmodningen rettes til, adressaten alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, som vedrører anvendelsen på dens område af den skattelovgivning, der er omfattet af dette direktiv.
2. Anmodninger om meddelelse skal indeholde en angivelse af genstanden for den akt eller afgørelse, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.
3. Den myndighed, anmodningen er rettet til, underretter omgående den myndighed, der har fremsat anmodningen, om, hvordan anmodningen følges op, og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten har fået meddelelse om afgørelsen eller akten.

AFDELING IV

FEEDBACK

Artikel 13

Betingelser

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sender feedback til de andre medlemsstater så hurtigt som muligt og senest tre måneder efter, at de har anvendt svaret på en anmodning om oplysninger eller spontane oplysninger.
2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sender feedback om automatisk udveksling af oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater en gang om året. Når den pågældende feedback vedrører oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, afgøres det efter proceduren i artikel 23, stk. 2, hvornår denne feedback skal sendes. Når den pågældende feedback vedrører oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 8, stk. 3 og 4, aftaler de berørte medlemsstater, hvornår denne feedback skal sendes.
3. Kommissionen fastsætter de nærmere bestemmelser i overensstemmelse med proceduren i artikel 24, stk. 2.

AFDELING V

UDVEKSLING AF BEDSTE PRAKSIS OG ERFARINGER

Artikel 14

Anvendelsesområde og betingelser

1. Medlemsstaterne overvåger sammen med Kommissionen det administrative samarbejde, der finder sted i henhold til dette direktiv, og udveksler de erfaringer, de har gjort, for at forbedre samarbejdet og, når det er relevant, fastsætte regler inden for de pågældende områder.
2. Kommissionen kan udstede retningslinjer efter proceduren i artikel 23, stk. 3, navnlig vedrørende:
  - a) landeprofiler med henblik på at udveksle oplysninger om de enkelte medlemsstaters gældende nationale lovgivning vedrørende administrativt samarbejde på beskatningsområdet
  - b) risikostyringsteknikker
  - c) andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at kunne udveksle bedste praksis og dele erfaringer.

KAPITEL IV

BETINGELSER FOR DET ADMINISTRATIVE SAMARBEJDE

Artikel 15

Videregivelse af oplysninger og dokumenter

1. De oplysninger og dokumenter, som den anmodende eller anmodede myndighed får kendskab til i henhold til dette direktiv, kan videregives til andre myndigheder i samme medlemsstat, for så vidt som det ikke strider mod lovgivningen i denne medlemsstat, selv om de pågældende oplysninger kan anvendes til andre formål end dem, der er nævnt i artikel 2.
2. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat finder, at oplysninger, den har modtaget fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kan være til nytte for den kompetente myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive disse oplysninger til den sidstnævnte kompetente myndighed, forudsat at det sker i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i dette direktiv.
3. Oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter samt bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter, som den anmodede myndighed har fået kendskab til og videresendt til den anmodende myndighed i henhold til dette direktiv, kan påberåbes/anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser i den anmodende medlemsstat på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i denne stat.

Artikel 16

Forpligtelser

1. Den anmodede myndighed i en medlemsstat giver den anmodende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 5, på betingelse af at:
  - a) antallet og arten af den anmodende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den anmodede myndighed
  - b) den anmodende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.
2. Dette direktiv forpligter ikke en medlemsstat, som er blevet anmodet om oplysninger, til at foretage undersøgelser eller meddele oplysninger, hvis det ville være i strid med lovgivningen i denne medlemsstat at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger til eget brug.
3. Den anmodede medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at meddele oplysninger, når den anmodende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.
4. Meddelelse af oplysninger kan afslås, hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervs-mæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.

5. Den anmodede myndighed underretter den anmodende myndighed om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan imødekommes.
6. Originaldokumenter fremsendes kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den anmodede myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

Artikel 17

Begrænsninger

1. Hvis en medlemsstat anmoder om oplysninger i henhold til dette direktiv, træffer den anden medlemsstat foranstaltninger til at indhente de ønskede oplysninger, selv om den anden medlemsstat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Denne forpligtelse berører ikke bestemmelserne i artikel 16, stk. 2, 3 og 4, der under ingen omstændigheder gør det muligt for en medlemsstat at nægte at levere oplysninger, udelukkende fordi den ikke har nogen national interesse i disse oplysninger.
2. Artikel 16, stk. 2 og 4, kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt myndighed i en medlemsstat at afslå at levere oplysninger om en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i den anmodende medlemsstat, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansieringsinstitution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

Artikel 18

Bredere samarbejde

Når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end den har pligt til ifølge dette direktiv, må den ikke nægte at etablere et bredere samarbejde med de øvrige medlemsstater.

Artikel 19

Standardformularer og elektroniske formater

1. Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 og de relevante svar, bekræftelser, anmodninger om supplerende baggrundsmateriale, afvisninger og afslag i henhold til artikel 6 fremsendes så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 24, stk. 2.
Standardformularerne kan ledsages af rapporter, attester og andre dokumenter eller af bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter.
2. Spontane oplysninger i henhold til artikel 8, anmodninger om administrative meddelelser i henhold til artikel 12 og feedback-oplysninger i henhold til artikel 13 sendes ved hjælp af den standardformular, der er omhandlet i stk. 1.
3. Automatisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 7 sker ved hjælp af et ensartet elektronisk format, der har til formål at lette den automatiske udveksling af

oplysninger, og som er baseret på det eksisterende elektroniske format i medfør af artikel 9 i Rådets direktiv 2003/48/EF⁵. Formatet skal benyttes til alle former for automatisk udveksling af oplysninger og fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 20

Bestemmelser om den praktiske gennemførelse

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til dette direktiv, leveres så vidt muligt elektronisk ved hjælp af CCN-netværket (Common Communication Network/Common System Interface).

Om nødvendigt fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2, nærmere bestemmelser om den praktiske gennemførelse af første afsnit.

2. Kommissionen er ansvarlig for den udvikling af CCN-netværket, der måtte være nødvendig for at sikre udvekslingen af disse oplysninger mellem medlemsstaterne.

Medlemsstaterne er ansvarlige for den udvikling af deres systemer, der måtte være nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles ved anvendelse af CCN-netværket.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der påløber i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, undtagen eventuelle udgifter til eksperthonorar.

3. Personer, der er behørigt godkendt af Europa-Kommissionens sikkerheds-godkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af CCN-netværket.
4. Anmodninger om samarbejde, herunder anmodninger om meddelelser og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den anmodede og den anmodende myndighed.

Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den anmodede myndighed er hjemmehørende, i tilfælde hvor den anmodede myndighed begrundes sin anmodning om en oversættelse.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 24, stk. 2, fastsætte en minimumstærskel for de pågældende skatter, som udløser en anmodning om samarbejde, en automatisk udveksling af oplysninger eller en spontan udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Særlige forpligtelser

1. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at:
  - a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 4 omhandlede myndigheder
  - b) etablere et direkte samarbejde mellem de i artikel 4 omhandlede myndigheder

---

⁵ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

- c) sikre, at det administrative samarbejde, der fastsættes ved dette direktiv, fungerer efter hensigten.
2. Kommissionen meddeler hver medlemsstat de generelle oplysninger om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, som den modtager og kan videregive.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 22

Evaluering

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan det administrative samarbejde, der er fastsat ved dette direktiv, fungerer.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, hvor effektivt det administrative samarbejde, der finder sted i overensstemmelse med dette direktiv, er med hensyn til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.
3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig evaluering af, hvor effektiv den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8 er, og de opnåede konkrete resultater. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 24, stk. 2, i hvilken form og efter hvilke retningslinjer denne årlige evaluering skal fremsendes.
4. Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 24, stk. 2 en liste over de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på evalueringen af dette direktiv.

KAPITEL VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 23

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat modtager oplysninger fra et tredjeland for at kunne ansætte de i artikel 2 omhandlede skatter korrekt, sender denne myndighed dem videre til de kompetente myndigheder i medlemsstater, der kan have gavn af disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang internationale aftaler med det pågældende tredjeland ikke er til hinder herfor.

Medlemsstaterne sørger for, at de fremtidige aftaler, som de indgår med tredjelande, ikke medfører sådanne hindringer.
2. De kompetente myndigheder kan under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, meddele de oplysninger, der indhentes i henhold til dette direktiv, til et tredjeland, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) alle kompetente myndigheder, der har leveret oplysninger, har indvilget i, at de videregives

- b) det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at samarbejde i det omfang, der er nødvendigt for at indsamle bevismateriale om uregelmæssigheder eller ulovligheder i forbindelse med transaktioner, som synes at stride mod eller udgøre misbrug af skattelovgivningen.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes "Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet".
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet skal ud over at varetage de i stk. 2 anførte opgaver behandle de spørgsmål, som udvalgets formand rejser enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant, og som vedrører anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 25

Rapport

Senest fem år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv i artikel 27, stk. 1, første punktum, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 26

Ophævelse af direktiv 77/799/EØF

Direktiv 77/799/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 2010.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 27

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2010. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 28

Afsluttende bestemmelser

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 29

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

.

.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*